

ABSTRACT

The European Union – ASEAN Cooperation

Somjai Phagaphasvivat

It can be said that European Union is the oldest partner of ASEAN. This article talks about the economic cooperation between European Union and ASEAN.

Since 2003, European Union started to seriously promote it's cooperation with ASEAN. However, there are two major problems, which are the problem about human right and democracy in Mianma and the unequal economic development among ASEAN members.

This economic cooperation will affect Thailand both in positive and negative aspects. Nonetheless, the establishment of the free - trade area is supported by many vision groups. Because it is believed that this establishment will help increase goods and services trade. Moreover, this free - trade area will attract the investors from European Union.

ความร่วมมือสหภาพยุโรปและอาเซียน

สมชาย ภคภาสนีวิวัฒน์

สหภาพยุโรปนับว่า เป็นกลุ่มประเทศคู่เจรจาที่เก่าแก่ที่สุดของอาเซียน โดยเริ่มมีการปรึกษาหารือในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ ความมั่นคง และความร่วมมือต่างๆ อย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ปี 1972 การประชุมระดับรัฐมนตรีของกลุ่มประเทศทั้งสองมีขึ้นครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 1978 และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 18 เดือน มีการลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในปี 1980 (Co-operation Agreement 1980) ซึ่งถือเป็นรากฐานของความร่วมมือระหว่างสองภูมิภาคในการส่งเสริมการค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ ตามความตกลงนี้ คณะกรรมาธิการยุโรปเป็นตัวแทนของสหภาพยุโรป ส่วนฝ่ายอาเซียนได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม บรูไน ลาว และ กัมพูชา ขณะเดียวกันสหภาพยุโรปกับอาเซียนก็มีการหารือด้านความมั่นคง ภายใต้กรอบการประชุมว่าด้วย ความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum –ARF) และยังมีการติดต่อ รวมทั้งกระชับความร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมให้ใกล้ชิดขึ้น โดยผ่านกรอบความร่วมมือการประชุมร่วมเอเชีย-ยุโรป หรือ อาเซม(ASEM) ด้วย

ในปัจจุบันสหภาพยุโรปกับอาเซียน ก็กำลังศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการกระชับความร่วมมือระหว่าง 2 กลุ่มประเทศให้ใกล้ชิดและสอดคล้องกับความเป็นไปเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจของโลกมากขึ้น กล่าวคือ สหภาพยุโรปกับอาเซียน

* รองศาสตราจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กำลังศึกษาความเป็นไปได้ ในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปกับกลุ่มประเทศอาเซียน หรือ FTA EU-ASEAN สหภาพยุโรปเริ่มสนใจการเจรจาการจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับกลุ่มประเทศอาเซียน เพราะความล่าช้าของการเจรจารอบโดฮาที่เริ่มต้นตั้งแต่การประชุมรัฐมนตรี WTO ครั้งที่ 4 ในปี ค.ศ. 2001 และมีกำหนดว่าการเจรจาควรจะเสร็จสิ้นในปี 2004 แต่ผลปรากฏว่าการเจรจายืดเยื้อออกไป รวมทั้งทั้ง ผลของการเจรจาการค้ารอบโดฮาในระหว่างการประชุมรัฐมนตรี WTO ครั้งที่ 6 ที่ฮ่องกงระหว่างวันที่ 13-18 ธันวาคม ค.ศ. 2005 ก็ไม่ได้คืบหน้าเท่าที่ควร แต่ในขณะเดียวกันประเทศคู่แข่งทางการค้าสำคัญของสหภาพยุโรป อาทิ สหรัฐอเมริกา จีน อินเดีย และญี่ปุ่นได้เริ่มการเจรจาเขตการค้าเสรีกับประเทศในกลุ่มอาเซียนหลายประเทศแล้วในลักษณะทวิภาคี ซึ่งเขตการค้าเสรีแบบกลุ่มต่อกลุ่มระหว่างอาเซียน-จีนและอาเซียนกับประเทศอื่นก็มีความก้าวหน้าไปพอสมควรเช่นกัน

สหภาพยุโรปเริ่มมีความชัดเจนในการส่งเสริมความร่วมมือกับอาเซียนมากขึ้น ในปี ค.ศ. 2003 โดยสหภาพยุโรปมีแผนการดำเนินงานในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างอาเซียนกับสหภาพยุโรปที่เรียกว่า Trans – Regional EU – ASEAN Trade Initiative (TREATI) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การดำเนินความสัมพันธ์กับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ฉบับใหม่ในรูปแบบของ "Communication" ภายใต้ชื่อว่า "A New Partnership with South East Asia" ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การให้ความสำคัญแก่การดำเนินความสัมพันธ์และความร่วมมือแบบทวิภาคี ของสหภาพยุโรปกับแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน หากแต่ยังอยู่ในกรอบความสัมพันธ์ระดับภูมิภาคหรือ

วารสารยุโรปศึกษา

แบบกลุ่มต่อกลุ่มระหว่างสหภาพยุโรปและอาเซียน (Bilateralism within EU-ASEAN Interregionalism)

ยุทธศาสตร์ของสหภาพยุโรปต่อเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2003¹

ในยุทธศาสตร์ "A New Partnership with South East Asia" คณะกรรมาธิการยุโรปได้กำหนดยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ ดังนี้

- 1) การสนับสนุนให้เกิดเสถียรภาพในภูมิภาค และการต่อต้านการก่อการร้าย
- 2) การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน หลักประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล
- 3) ความร่วมมือด้านยุติธรรมและกิจการภายใน
- 4) การสร้างพลวัตใหม่ให้กับความสัมพันธ์ด้านการค้าและการลงทุนในระดับภูมิภาค และแผนปฏิบัติการด้านการค้ากับอาเซียน ภายใต้ Trans - Regional EU - ASEAN Trade Initiative : TREATI ซึ่งเป็นแผนขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างอาเซียนกับสหภาพยุโรป เพื่อให้เกิดประโยชน์โดยรวมที่ชัดเจนต่อทั้งสองฝ่าย และอาจนำไปสู่การจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างกันในอนาคต ทั้งนี้อยู่บนเงื่อนไขว่าการเจรจาการค้ารอบใหม่ของ WTO เสร็จสิ้นลงแล้ว
- 5) การสนับสนุนการพัฒนาของประเทศที่มีความมั่งคั่งน้อยกว่า
- 6) การขยายการหารือและความร่วมมือเฉพาะสาขา เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา และพลังงาน

¹http://ec.europa.eu/comm/external_relations/library/publications/09_sea_en.pdf

การจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปกับกลุ่มประเทศอาเซียนมีการจัดการประชุมกลุ่มวิสัยทัศน์ (Vision Group) ตั้งแต่กลางปี ค.ศ. 2005 – 2006 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีสหภาพยุโรป-อาเซียนขึ้น ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ซึ่งหมายถึงการศึกษาอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี และที่เป็นมาตรการทางภาษี รวมทั้งมีการหารือเรื่องการพิจารณาข้อเสนอรูปแบบของการเจรจาเพื่อตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปและอาเซียนที่สอดคล้องกับความต้องการของทั้งสองฝ่าย โดยกลุ่มวิสัยทัศน์ มีกำหนดจะประชุมกันทั้งสิ้น 5 ครั้ง

ประเด็นปัญหาสำคัญที่อาจเป็นข้อจำกัดของการจัดทำเขตการค้าเสรีแบบกลุ่มต่อกลุ่ม ระหว่างสหภาพยุโรปและอาเซียน² พิจารณาได้ใน 2 ประเด็น ได้แก่

1) ประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยในพม่า ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในความร่วมมือสหภาพยุโรปกับอาเซียนและการบริหารงานภายในระหว่างสถาบันต่าง ๆ ของสหภาพยุโรป กล่าวคือ แม้คณะกรรมาธิการยุโรปจะไม่ได้มีปัญหาคัดข้อใด ๆ กับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีรูปแบบกลุ่มต่อกลุ่มกับอาเซียน แต่คณะมนตรียุโรป ซึ่งเป็นผู้ให้ mandate แก่คณะกรรมาธิการยุโรปในการเปิดการเจรจากับคู่เจรจา อาจไม่ยอมรับการจัดทำการค้าเสรีแบบกลุ่มต่อกลุ่ม เพราะมีประเด็นทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวคือ การจัดตั้ง FTA ระหว่างสหภาพยุโรปกับอาเซียนย่อมหมายความว่า คณะมนตรียุโรปต้องยอมรับพม่าเป็นส่วน

² <http://news.thaieurope.net/content/view/1354/77/>

หนึ่งของอาเซียน ซึ่งประเด็นเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยในพม่านี้ เป็นประเด็นที่สหภาพยุโรปกดดันอาเซียนมาตลอดทั้งในการประชุมในกรอบของ ASEM และ ASEAN

2) การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีระดับการพัฒนาและความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจไม่เท่าเทียมกัน เขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ AFTA ได้มีผลบังคับใช้มาแล้วตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยอาศัยการเปิดเสรีด้านการค้าและการลดภาษีและอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มีใช้อยู่ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีศุลกากรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการค้าเสรี ประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศลดภาษีสินค้าในบัญชี Inclusion List (IL) ให้เหลือ 0-5% ภายในวันที่ 1 มกราคม 2003 และจะลดให้เป็น 0 % ภายในปี 2010 สำหรับ ประเทศสมาชิกใหม่จะพยายามลดภาษีลงเหลือ 0-5% ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในปี 2006 สำหรับเวียดนาม; ปี 2008 สำหรับลาวและพม่า; และปี 2010 สำหรับกัมพูชา ในปัจจุบัน AFTA ยังอยู่ระหว่างการพัฒนาและกฎเกณฑ์ยังคงแตกต่างกันออกไประหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนเดิม และกลุ่มประเทศอาเซียนใหม่ อาจทำให้อาเซียนในฐานะกลุ่มประเทศอาจยังมีความพร้อมไม่เพียงพอในการเริ่มการเจรจาการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีบูรณาการที่แข็งแกร่ง ขณะเดียวกัน หากว่าอาเซียนสามารถผนึกกำลังรวมเป็นเขตการค้าเสรีสมบูรณ์ครบทั้ง 10 ประเทศแล้ว ประเด็นต่อไปที่น่าจับตามอง คือ อาเซียนจะรวมตัวกันได้แข็งแกร่งเพื่อเป็นกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจที่

มีอำนาจในการต่อรองตามจุดมุ่งหมาย หรือ ประเทศสมาชิกในอาเซียนจะแข่งขันกันเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ

ท่าทีสำคัญของสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปพยายามผลักดันให้เป็นความตกลงแบบสมบูรณ์ ใน 3 สาขาหลัก ได้แก่ สินค้า บริการ และการลงทุน หรือ comprehensive agreement on goods, services, and investment ที่จะใช้เป็นต้นแบบสำหรับการเจรจา กับประเทศในกลุ่มอาเซียนทุกประเทศ โดยเจ้าหน้าที่คณะกรรมการสิทธิการยุโรปเน้นว่า อาจใช้กรอบระยะเวลาที่แตกต่างกันไปตามระดับความพร้อมที่ไม่เท่าเทียมกัน อาทิ ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความพร้อมก็สามารถเริ่มการเจรจาก่อน ส่วนเรื่องกรอบระยะเวลาของการเริ่มการเจรจา คณะกรรมการสิทธิการยุโรปหวังว่าจะสามารถขอ mandate จากคณะมนตรียุโรปเพื่อให้สามารถเริ่มการเจรจาได้ภายในปลายปี 2006

ประเด็นที่คาดว่าสหภาพยุโรปจะให้ความสำคัญในการเจรจาการค้าเสรี กับฝ่ายไทย แบ่งเป็น 3 สาขาหลัก คือ สินค้า บริการ และการลงทุน³

³ คณะผู้แทนไทยประชาคมยุโรป “ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งเขตการค้าเสรี EU-ASEAN” 17 พ.ค. 2006 (www.news.thaieurope.net)

1. การเจรจาในสาขาสินค้า

กฎแหล่งกำเนิดสินค้า

เรื่องกฎแหล่งกำเนิดสินค้ายังเป็นประเด็นปัญหาสำหรับการส่งออกสินค้าเกษตรไทยภายใต้สิทธิพิเศษทางภาษี (GSP) ที่สหภาพยุโรปให้แก่ไทย และสินค้าประมงหลายประเภท แม้กึ่งจะได้สิทธิ GSP แต่สำหรับสินค้าทูน่ากระป๋องไทยไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่ เพราะเงื่อนไขเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าสำหรับทูน่ากระป๋องจะต้องเป็น Wholly Obtained คือใช้วัตถุดิบในประเทศผู้ผลิตทั้งหมด แต่วัตถุดิบทูน่ากระป๋องของไทยส่วนใหญ่นำเข้ามาจาก ใต้หวัน ญี่ปุ่น และมีการนำเข้าจากอาเซียนเพียงร้อยละ 3-4 และทูน่าที่จับในประเทศไทยมีเพียงร้อยละ 20 ของปริมาณวัตถุดิบที่ต้องการใช้ทั้งหมด

ข้อเสนอของสหภาพยุโรปเรื่อง Cumulative Rules of Origin และ Value Added Rules

1. การเสนอข้อเสนอเรื่อง cumulative rules of origin ให้ไทย หมายถึง การยอมให้ไทยสามารถใช้วัตถุดิบที่มาจากหลายแหล่งกำเนิดในกลุ่มประเทศอาเซียนได้ โดยไม่ได้จำกัดว่าต้องใช้แหล่งวัตถุดิบที่มาจากไทยเท่านั้น ดังเช่นที่สหรัฐฯและญี่ปุ่นจำกัดไว้ในการจัดทำการค้าเสรีกับไทย ข้อเสนอดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่าข้อเสนอดังกล่าวของสหภาพยุโรปไม่ได้แปลกใหม่แต่อย่างใด เนื่องจาก สหภาพยุโรปเองเป็นกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบภาษีเดียวกันแล้วและมีการเคลื่อนย้ายของสินค้าในตลาดร่วมยุโรปได้อย่างเสรีโดยยกเว้นภาษี (free movement of goods) มาเป็นระยะเวลายาวนานแล้ว ดังนั้น การเจรจาการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศคู่ค้าใด ๆ จึงจำเป็นต้องใช้กฎ cumulative rules of origin เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว อาทิ ในการเจรจาการค้าเสรีกับจีน สหภาพยุโรป

ยุโรปก็ใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าว กล่าวคือ มีการสะสมวัตถุดิบที่มาจากแหล่งกำเนิดจากประเทศสหภาพยุโรป 25 ประเทศ+ชิลี แต่ชิลีไม่สามารถใช้แหล่งวัตถุดิบที่มาจากกลุ่มประเทศ Mercosur ซึ่งชิลีเป็นสมาชิกแบบ Associate Member อยู่ได้นอกจากนี้ ฝ่ายสหภาพยุโรปยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า สหภาพยุโรปจะเสนอข้อเสนองานเรื่อง cumulative rules of origin นี้ให้แก่ทุก ๆ ประเทศในอาเซียน ดังนั้นประเทศที่เริ่มการเจรจาการก่อนจะเป็นผู้ได้เปรียบ 'first comes first served' ทั้งนี้ มีหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีความสนใจในข้อเสนอดังกล่าวของสหภาพยุโรปอย่างมากและมีศักยภาพในการส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูป เช่นเดียวกับไทย โดยเฉพาะประเทศ เวียดนาม

2. ประเด็นที่สอง สหภาพยุโรปอาจเสนอการใช้กฎเกณฑ์ที่เรียกว่า Value Added Rules ในการเจรจาการจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับประเทศอาเซียน ซึ่งฝ่ายสหภาพยุโรปกล่าวว่าเป็นกฎเกณฑ์ที่ยืดหยุ่นขึ้น โดยมีการพิจารณาว่าสินค้าดังกล่าวมีแหล่งกำเนิดมาจากไทย หรือนับเป็นสินค้าไทยหรือไม่ ให้คิดตาม 'มูลค่าเพิ่ม' ของสินค้า โดยจะต้องคำนวณว่าสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มเป็นอัตราร้อยละเท่าไร จึงนับเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากไทย

2. สหภาพยุโรปมุ่งผลักดันด้านบริการ

สำหรับท่าทีฝ่ายไทยในการเจรจาด้านบริการ คือการเน้นการเจรจาใน Positive list approach โดยเน้นธุรกิจบริการที่ไทยมีความพร้อม เช่น การท่องเที่ยว สุขภาพ ก่อสร้าง ออกแบบ และสนับสนุนธุรกิจที่มีอนาคต เช่น ICT logistics บันเทิง ช่อมบารุง และกลุ่มธุรกิจที่ยังไม่พร้อม ธนาคาร ประกันภัย โทรคมนาคม ขนส่ง

วารสารยุโรปศึกษา

ให้มี transition period 10 ปี (อ้างอิง ข้อมูลจาก กรมเจรจาการค้า เรื่องยุทธศาสตร์การทำ FTA ของไทย 26 กุมภาพันธ์ 2004)

นอกจากนั้น ประเด็นที่ไทยอาจผลักดันในการเจรจากับสหภาพยุโรป ได้แก่ ประเด็นการให้บริการข้ามพรมแดน ซึ่งอาจเป็นการอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้ามา ประกอบอาชีพด้านบริการของคนไทยในยุโรปในธุรกิจหลายประเภท อาทิ ธุรกิจร้านอาหาร สปา โรงแรม อย่างไรก็ดี ควรตั้งข้อสังเกตว่า ในปัจจุบันสหภาพยุโรป มีความอ่อนไหวในประเด็นการให้การอพยพข้ามชาติและการให้บริการข้ามพรมแดนอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังการขยายสมาชิกภาพสหภาพยุโรปไปรวมประเทศยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก ในปี ค.ศ. 2004 และการขยายสมาชิกภาพเพิ่มขึ้นในอนาคต

3. ด้านการลงทุน

นอกจากสหภาพยุโรปจะสนใจการจัดตั้งเขตการค้าเสรี ที่ครอบคลุมทั้งสินค้าและบริการแล้ว ยังให้ความสำคัญแก่การผลักดันประเด็นด้านการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเด็นที่กฎหมายไทยจำกัดการถือหุ้นของชาวต่างชาติไม่เกิน 49% ซึ่งมักเป็นประเด็นที่สหภาพยุโรปจับตาท่าทีของรัฐบาลไทยและอ้างว่าขัดต่อกฎระเบียบ WTO

ผลกระทบต่อประเทศไทย

ผลกระทบด้านบวก : ในระยะสั้นอาจเห็นได้ว่าการจัดตั้งเขตการค้าเสรี EU-ASEAN ดูเหมือนจะเป็นการแก้ไขปัญหาด้านการค้าต่าง ๆ ที่ไทยต้องประสบอยู่ในการดำเนินการค้ากับสหภาพ ยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นสิทธิพิเศษทางการค้า(GSP) โดยสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปของไทยจะได้รับการยกเว้นภาษีและการใช้กฎ cumulative rules of origin อาจเป็นโอกาสที่เปิดกว้างขึ้นสำหรับสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปของไทยในตลาดยุโรป

ผลกระทบด้านลบ แม้ผลของการทำ FTA จะลดปัญหาเรื่องการตัดสิทธิ GSPไปได้ สินค้าไทยก็ยังคงต้องเผชิญกับการตรวจสอบในเรื่องมาตรฐานและความปลอดภัยทางด้านสินค้าและอาหารของสหภาพยุโรปอยู่ ทั้งในด้านการพัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐาน มาตรฐานด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยด้านอาหาร และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นประเด็นที่สหภาพยุโรปให้ความสำคัญเป็นอย่างมากตลอด และมีแนวโน้มจะยิ่งเคร่งครัดขึ้นเรื่อย ๆ ควบคู่ไปกับการปฏิรูปนโยบายเกษตรร่วมของสหภาพยุโรป ขณะเดียวกัน สหภาพยุโรปก็มีการผลักดันประเด็นทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นประเด็นที่สหภาพยุโรปให้ความสำคัญมาตลอดและมุ่งผลักดันและปราบปรามการละเมิดและส่งเสริมการเคารพสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาในเอเชียควบคู่กับการเจรจาการค้าเสรีกับกลุ่มประเทศอาเซียน

ผลการประชุมล่าสุดในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2006 ปรากฏว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ ในการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศอาเซียนนั้น กลุ่มวิสัยทัศน์ (Vision Group) ให้การสนับสนุนการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอย่างเต็มที่ โดยเน้นว่าความตกลงเพื่อการจัดตั้งเขตการค้าเสรีดัง

วารสารยุโรปศึกษา

กล่าวจะเป็นการเพิ่มการค้าในทั้งสินค้าและบริการ และจะเป็นการดึงดูดการลงทุนจากสหภาพยุโรปสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้ง จะเป็นการส่งเสริมการลงทุนจากอาเซียนสู่สหภาพยุโรปให้มากขึ้นเช่นกัน ตลอดจน ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบริการจะส่งผลประโยชน์ให้แก่ทั้งสองฝ่าย